

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/706/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120287176
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrik Kvašňovský
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120287176.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zast.: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom advokátskej kancelárie Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti povinnému: Q. K., T.. XX.X.XXXX, U. H. XXX XX C., o vymoženie 88,- EUR s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd exekučné konanie podľa § 50 ods. 2 Exekučného poriadku z a s t a v u j e .
- II. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 24.4.2020 domáhal od povinného vymoženiu 88,- EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozhodnutia Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4Csp/20/2018 zo dňa 5.10.2018.
2. Súd po začatí exekučného konania zistil, že proti povinnému je na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 54Ek/1975/2019 vedené exekučné konanie v tej istej veci na základe skôr podaného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Tento skôr podaný návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 31.10.2019 súd uznesením zo dňa 23.3.2020 odmietol, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 16.5.2020.
3. Podľa § 50 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), začatie exekučného konania bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo iné exekučné konanie. Ak sa exekučné konanie už začalo, konanie o neskôr podaných návrhoch na vykonanie exekúcie v tej istej veci súd uznesením zastaví.
4. Prekážka skôr začatého exekučného konania (litispendencie) ustanovená v citovanom ustanovení bráni tomu, aby na súde prebiehalo iné exekučné konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká, ak na ktoromkoľvek súde je začaté konanie medzi rovnakými účastníkmi na základe rovnakého exekučného titulu a jej existenciu musí súd z úradnej povinnosti skúmať v ktoromkoľvek štádiu konania. V takomto prípade súd konanie vždy zastaví podľa § 50 ods. 2 Exekučného poriadku.
5. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že keďže uznesenie o odmietnutí skôr podaného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 23.3.2020 ešte nenadobudlo právoplatnosť v čase podania predmetného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, čiže dňom 24.4.2020, exekučné konanie v tej istej veci nebolo právoplatne skončené. Zároveň je daná totožnosť vymáhaného nároku, exekučného titulu a osoby oprávneného a povinného v týchto súbežne vedených

konaniach, preto s poukazom na § 50 ods. 2 Exekučného poriadku súd konanie začaté na základe neskôr podaného návrhu na vykonanie exekúcie zastavil.

6. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

7. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

8. Súd oprávnenému náhradu trov exekučného konania nepriznal, a to z dôvodu, že do vydania poverenia na vykonanie exekúcie oprávnený je jediným účastníkom, a teda náhradu trov mu nie je od koho priznať, a preto trovy exekučného konania znáša oprávnený, pričom súd exekučné konanie zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.